

Første næstformand (Henning Rasmussen):

De under punkterne 1, 2, 3, 5 og 11 på dagsordenen opførte sager kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

1) Tredje behandling af lovforslag nr. L 123:

Forslag til lov om ophævelse af lov om arbejdsmarkedsbidrag og om ændring af merværdiafgiftsloven (momsloven) m.v. (Tillægsmoms på 3 pct.).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(Fremsat 27/11 91. Første behandling 5/12 91. Betænkning 13/12 91. Anden behandling 17/12 91. Tillægsbetænkning 19/12 91).

Der var stillet 2 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling**Lykketoft (S):**

Af hensyn til afviklingen af dagen, som kan være lang nok, vil jeg gøre mine bemærkninger til dette og de følgende to punkters ændringsforslag med det samme, og jeg skal bare sige, at som vi har tilkendegivet i indledningen af behandlingen af disse lovforslag, har vi ikke været glade for, at problemet skulle op. Vi har beklaget, at de oprindelige forsikringer omkring EF-retten ikke har kunnet holde, men vi har været indforstået med, at man ikke kunne risikere et tab for statskassen på en halv snes milliarder kroner. Derfor har Socialdemokratiet accepteret, at denne sag med de nødvendige tilpasninger og ændringsforslag skulle finde sin afklaring i kølvandet på afklaringen omkring finansloven, og det bliver jo også dagsordensmæssigt i alleregentligste forstand tilfældet.

Vi har sagt, at dette, der jo er fremført som en teknisk omlægning, også i praksis skal være en prisneutral teknisk omlægning, og derfor har hele vores indsats under udvalgsbehand-

lingen, også mellem anden og tredje behandling, koncentreret sig om så langt som muligt overhovedet at sikre, at omlægningen ikke fører til pris- og avanceglidning.

Jeg tror, at den meget skrappe konkurrence i detailhandelen, i dagligvarehandelen, vil klare meget, men vi har ment, at det var påkrævet med nogle klare lovbestemmelser, der hjælper til at holde prisniveauet i ro. Derfor var vi allerede før anden behandling med til at sikre et ændringsforslag fra ministeren, der nedsætter priserne på bindende kontrakter med ambibeløbet, og derfor har vi nu ved det sidste ændringsforslag til lovforslag nr. L 123, der er aftalt med ministeren, fået sikret et påbud om ændring af prislisterne i engrosledet m.v., så det bliver fuldstændig klart og gennemskeligt, hvad der sker, og dermed modvirkes, at nogen benytter lejligheden til en pris- og avanceglidning.

Vi er også meget enige i ministerens tilkendegivelse om, at det er nødvendigt med en annoncering over for forbrugerne og over for indkøbscheferne i virksomhederne om virkningen af denne lovgivning, om prisbestemmelserne i denne lovgivning, for at vi kan sikre formålet, prisneutralitet, så langt som muligt.

Så skal jeg i øvrigt bemærke, at de ændringer, der sker i lønsumsloven, også bidrager til den størst mulige neutralitet i forhold til hidtidig lovgivning. Bl.a. er de indvendinger, der blev fremført i udvalget fra taxavognmændenes organisation, jo blevet imødekommet.

Jeg håber, at vi med den besværlige og ret bundne opgave, der er stukket ud, i kraft af ændringsforslagene har været med til at sikre, at sagen bliver ordnet så godt som muligt, når vi nu ikke kunne undgå at få denne problemstilling op.

Vi tror dog, at der er et problem allerede i gældende lovgivning på lønsumsområdet omkring neutralitet, ikke noget, der forstærkes med de tilpasninger, der sker her, men et problem mellem visse virksomheder, nogle i selskabsform, andre i form af selvejende institutioner, der har kursus- og uddannelsesvirksomhed. Det problem har vi haft meget svært ved at få belyst tilstrækkeligt under udvalgsbehandlingen, men vi har lovet hinanden at se nærmere på det i foråret.

Jens Thoft (SF):

[Jens Thoft]

Det har været et underholdende forløb, vi har haft i Skatteudvalget.

Forsamlingen husker formentlig godt skatteministeren optræde i fjernsynet med, at denne omlægning giver ingen som helst problemer – overhovedet ikke. Og vi så ham skære skiver af et fuldkornsrugbrød. Men i mellemtiden er der kommet flere ændringsforslag, end der oprindeligt var lovparagraffer, så nogle problemer har der været.

Jeg har noteret mig, at Socialdemokratiet i forløbet har været særdeles interesseret i at sikre prisneutralitet, og det skal Socialdemokratiet da have tak for. Men pludselig stopper den socialdemokratiske interesse, og det er, da skatteministeren begynder at komme med mystiske svar til f.eks. De Samvirkende Købmandsforeningers beregninger. Skatteministeren siger, at der er visse tab på lagrene, og disse tab kan sagtens opvejes af afskrivningsreglerne for varelager.

Men det er jo ikke det, det handler om. Vi har prøvet i udvalget at stille yderligere dybdybende spørgsmål, og ministeren svarer med sit sædvanlige mantra, at de omhandlede udsving i de reelle lagerværdier rigeligt kan opfanges af den gældende adgang til skattemæssig nedskrivning af varelager.

Jeg vil gerne sige, at ved andenbehandlingen tog jeg faktisk ministeren i forsvar over for det angreb, der kom fra hr. Kim Behnke, for jeg var overbevist om, at ministeren havde ret i, at her var ikke noget problem. Men jeg må indrømme, at udvalgsbehandlingen mellem anden og tredje behandling og ministerens mystiske svar har overbevist mig om, at der i allerhøjeste grad i forhold til detailhandelens varelager er et reelt problem. Jeg beklager, at Socialdemokratiet ikke har været interesseret i at forfølge sagen, men blot har været interesseret i at lægge låg på. Jeg må konstatere, at vi nu omlægger ambi til en momsforhøjelse, og jeg må også konkludere, at denne omlægning er ikke prisneutral.

Dermed har jeg ikke sagt, at regeringen og Socialdemokratiet ikke har gjort, hvad de kan for at forhindre, at priserne hopper gevaldigt. Det mener jeg bestemt de har gjort, en utrolig bureaukratisk metode, der går ud på optryk af nye varekataloger med gamle priser og nye priser, og hvad ved jeg. Der er ikke meget liberalisme i det, vil jeg drille den liberale skattemi-

nister med; det er ren planøkonomi. Men ham om det. Det har jeg i almindelighed ikke så meget imod. Men det kan altså også blive for meget selv for en SF'er. Der er lavet en utrolig bureaukratisk ordning, og det må ministeren slås med detailhandelen om.

SF's konklusion på lovforslag nr. L 123 er, at vi vil stemme imod. Det her er ikke godt nok, det er for bureaukratisk, og detailhandelen har ret; de bliver rent faktisk snydt.

Ole Donner (FP):

Jeg skal som hr. Lykketoft forholde mig til ændringsforslagene til de tre forslag, det drejer sig om i denne pakke, og jeg skal sige, at Fremskridtspartiet vil stemme imod samtlige ændringsforslag, ligesom vi vil stemme imod alle tre lovforslag.

Jeg er hundrede procent enig med hr. Jens Thoft i de betragtninger, hr. Jens Thoft kom med her fra talerstolen. Til det ene af lovforslagene fylder ændringsforslagene faktisk mere end selve lovforslaget. Vi har, synes jeg, fået en overordentlig mangelfuld orientering i Skatteudvalget, i hvert fald de to partier, Socialistisk Folkeparti og Fremskridtspartiet, som har været uden for forliget. Vi var faktisk i den situation ved andenbehandlingen, da skatteministeren stod på talerstolen kl. 10 om formiddagen og næsten læste op af de ændringsforslag, der var bebudet, at vi kunne konstatere i morgenaviserne, at nogle af de store erhvervsorganisationer i hvert fald kendte disse ændringsforslag. De eneste, der ikke kendte dem, var Socialistisk Folkeparti og Fremskridtspartiet. Og så er det selvfølgelig særdeles uheldigt, at vi kommer til skatteudvalgsmøde kl. 18-19 stykker om aftenen, og at vi på det tidspunkt stadig ikke kender de pågældende ændringsforslag.

Men dagen efter begyndte det så at gå stærkt. Der kom et ændringsforslag, som senere blev trukket tilbage og erstattet af et nyt ændringsforslag, samtidig med at vi inden for det sidste døgn har modtaget omkring 40-50 bilag til sagen.

Jeg er helt enig med hr. Jens Thoft, når han taler om, at denne lov ikke bliver neutral til trods for skatteministerens optræden i tv med rugbrød, det, som vi i Fremskridtspartiet kalder bagermester Rasmussens hule julerugbrød. Vi er hundrede procent sikre på, at der kom-

[Ole Donner]

mer prisstigninger. Det er dokumenteret igennem adskillige henvendelser til Skatteudvalget, at der er skævheder, og ifølge Dagbladet Børsen i går er man i hvert fald både i Finansministeriet og Skatteministeriet dybt uenige om, hvordan det overhovedet skal fortolkes.

Vi synes, det er en overmåde dårlig lovgivning, der her er lavet, og vi er helt sikre på, at vi ret snart inde i det nye år må lave adskillige ændringer i det, som jeg vil kalde biksemad. Jeg synes, det er fortvivlende, at man lovgiver på den måde, at man hæver momsen til 25 pct. på det grundlag her.

Det eneste, vi er positive over for, er ophævelsen af ambien, men det kan vi jo ikke engang komme til at stemme for, for det hele er blandet sammen i én stor pærevælling. Men jeg vil gerne sige, at vi allerede i 1987 sagde, at det var ulovligt. Men man har jo en mærkvardig måde at gøre det på her i Folketinget. Man siger: Vi ved godt, det er ulovligt at lave ambi, men nu indfører vi det, så kan vi måske nå at opkræve en 60-70 mio. kr., inden det går galt. Når så det går galt, vedtager vi noget andet, og så kan det køre, indtil det også bliver stoppet. Vi synes, at det i allerhøjeste grad er betænkeligt, at man laver sådan noget – efter min mening – makværk.

Vi stemmer imod samtlige ændringsforslag og samtlige tre lovforslag.

Arne Melchior (CD):

Når man har fulgt med i den forløbne del af samlingen, kan det jo ikke undre, at Fremskridtspartiet selvfølgelig stemmer imod disse forslag. Det ville være en værdig opgave for en kyndig forsker at kortlægge, hvad Fremskridtspartiet alt i alt har stemt imod i 1991 – eller altså i de forløbne måneder af samlingen 1991-92.

Det er altså ingen sensation, og det er ikke særlig sørgeligt, men det, der er det pinlige ved det, er, at der er nogle partier – eller i hvert fald et enkelt – og nogle medlemmer af dette Ting, som betragter sig stående uden for det; jeg vil kalde nødvendighedens lov. Der sker altså ting og sager i verden, som gør det nødvendigt, at man forholder sig til det, og at man bøder på udviklinger, som ville være væsentlig værre end det, man gør. Men hvis man kan være fribytter og stille sig uden for nødvendighedens lov, så kan man indtage den nejattitude, som

Fremskridtspartiet også vælger i disse tre love, som jeg vil betragte som helt igennem nødvendige, og der er i hvert fald ikke fra Fremskridtspartiet eller fra nogen anden fremlagt forslag til en bedre imødegåelse af den situation, som opstod.

Derfor må vi tage det med sindsro. Det, der undrer mig, er, at Fremskridtspartiet har så lidt tiltro til den fri konkurrence, at de står her og fremmaner spøgelse om prisstigninger. Når vi ser, hvordan der konkurreres i alle led i fremstillings- og distributionsprocessen, så har vi i hvert fald i CD fuld tillid til, at konkurrencemomentet nok skal sætte ind. Da der ikke er nogen saglig begrundelse for at fremkalde prisstigninger, er jeg sikker på, at det ikke vil lykkes Fremskridtspartiet at fremmane dem, men at den frie, sunde konkurrence nok skal gøre sig gældende. Vi ser jo, at prisniveauet på langt de fleste varer i Danmark, når vi ser bort fra de specielt beskattede varer, er væsentlig lavere end i vore nabolande både imod nord og imod syd.

Derfor kan CD med fortrøstning om, at disse love ikke vil fremkalde prisstigninger, som ikke ville være kommet alligevel, glimrende stemme for disse love. Men Fremskridtspartiet fortsætter altså sin de korslagte armes politik.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Hr. Arne Melchior bekymrer sig åbenbart meget om, hvorledes Fremskridtspartiet arbejder her i Folketinget, og siger, at vi fører de korslagte armes politik, og at vi vælger at stå udenfor. Dertil vil jeg gerne sige, at dér er vi nok en lille smule handicappede i forhold til CD, idet vi jo har deltaget i samtlige møder, vi har læst alle de protester, der har været, vi har set de deputationer, der har været.

Noget andet er, hvis man står udenfor rent fysisk, og det er ikke det, Fremskridtspartiet gør, det er der andre her i dette Ting der gør. Derfor bekymrer det ikke Fremskridtspartiet, at hr. Arne Melchior står heroppe og nedgør os. Jeg vil gerne understrege, at i Skatteudvalget er CD altid repræsenteret, men hr. Arne Melchior og andre i dette Ting ved, hvordan CD passer deres arbejde her i Tinget.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg har kun den korte bemærkning, at fysisk tilstedeværelse altså ikke altid er nok. Hvis det kun er kroppen, der er til stede, bliver det altså det pauvre resultat, som Fremskridtspartiet får ud af det.

Jeg kan som gruppeformand for CD sige, at vi er endog særdeles tilfredse med den repræsentation, vi har i skattesager, og at vort medlem i dette udvalg er særdeles repræsenteret her i salen, er jeg helt og aldeles overbevist om, så det skal hr. Ole Donner ikke gøre sig nogen bekymringer om.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Dette er altså en forhandling om ændringsforslagene til et lovforslag!

Hr. Ole Donner for en kort bemærkning, og jeg håber, det bliver den sidste i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Nu taler hr. Arne Melchior om rent fysisk at være til stede eller ikke være til stede.

Hvis man er valgt til dette Ting, bør man passe sit arbejde, så må man fysisk være til stede og gøre det så godt, man kan, og det gør de fleste. Jeg vil gerne endnu en gang understrege, at det, jeg taler om her, ikke gælder Skatteudvalget.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg er stadig væk af den opfattelse, at det ligger i udkanten af en forhandling om ændringsforslagene.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne sige tak til hr. Lykketoft for tilslutningen til de stillede ændringsforslag. Og så vil jeg gerne sige til hr. Jens Thoft, at det er mig aldeles uforståeligt, hvad hr. Jens Thofts ærinde er, når hr. Jens Thoft bruger denne debat til bevidst at sprede vildledning. Det er det nemlig, når hr. Jens Thoft siger, at detailhandelen har ret i sine påstande om denne omlægnings konsekvenser for varelagrene. Hr. Jens Thoft ved også godt, at detailhandelen har ikke ret, men hr. Jens Thoft fisker i rørt vande. Det er bare svært at se, hvilket ærinde hr. Jens Thoft er ude i.

Der er i gentagne svar til Skatteudvalget sket en krystalklar tilbagevisning af alle de urigtige påstande om denne rent tekniske afgiftsomlægnings konsekvenser for varelagrene. Det er blevet påstået, at denne omlægning ville betyde, at handlende med varelager ville lide et tab. Jeg skal endnu en gang tilbagevise denne ganske urigtige påstand.

Et af de spørgsmål, der har været rejst, drejer sig om, hvorvidt der kan ydes godtgørelse af arbejdsmarkedsbidrag på varelagre, og svaret er i dag, som det har været hele vejen igennem, at en sådan godtgørelse sker automatisk gennem den sidste afregning af arbejdsmarkedsbidrag vedrørende 4. kvartal 1991, hvor godtgørelsen automatisk vil være modregnet i arbejdsmarkedsbidragsbeløbet, der skal indbetales for 4. kvartal i løbet af 1992. Hr. Jens Thoft ved det, og derfor er detailhandelens påstande vedrørende varelagrene klart urigtige.

Jeg kan i øvrigt for at sammenfatte afvisningen af disse urigtige påstande allerbedst henvise til en artikel, som i dag står at læse i Dagbladet Børsen, hvor økonom Per Hviid fra Industrirådet skriver en ganske glimrende og meget pædagogisk artikel, hvor han sort på hvidt afviser alle påstande om, at der skulle være tab på varelagre i anledning af denne omlægning. Overskriften over artiklen lyder kort og klart: »Der er ingen arbejdsmarkedsbidrag på lager«. Og det er fuldstændig korrekt, og derfor kan man krystalklart afvise alle de urigtige påstande, og det ved hr. Jens Thoft såmænd også godt.

Så siger hr. Jens Thoft, at det stillede ændringsforslag vedrørende pligten til at udsende nye prislister eller korrigerer gamle priser er bureaukratisk. Det er jo også usandt. Hr. Jens Thoft ved godt, at reglen eller ordningen er lavet sådan, at hvis en grossist netop ikke misbruger denne situation til at forhøje sine priser, men – som situationen tilsiger at man skal gøre – bare reducerer sine gamle priser eksklusive moms svarende til, at arbejdsmarkedsbidraget falder væk, så er der overhovedet intet bureaukrati i dette. Der bliver kun et merarbejde for den pågældende, såfremt man misbruger denne situation til at ville forhøje sine priser, og derfor ligger der den automatiske virkning i denne ordning, at såfremt man driver den adfærd på området, som man bør, nemlig at reducere sine priser før moms svarende til,

[Skatteministeren]

at arbejdsmarkedsbidraget falder væk, så er der ikke noget merarbejde, der overhovedet er værd at snakke om. Derfor har hr. Jens Thoft også på det punkt ganske uret.

Så skal jeg til hr. Ole Donner blot sige, at på finansministerens og egne vegne kan jeg klart afvise det rygtesmeridi, som i går stod at læse i Børsen, og som hr. Ole Donner i dag refererede til, nemlig det rygtesmeridi, at der i henseende til dette svar vedrørende varelager skulle være uenighed mellem Finansministeriet og Skatteministeriet. Der er overhovedet ikke gnist af uenighed mellem Finansministeriet og Skatteministeriet eller mellem finansministeren og mig om dette syn på varelagerne. Det er fuldstændig urigtige påstande, der er fremsat, og det ved hr. Jens Thoft og hr. Ole Donner i virkeligheden også godt gennem det grundige udvalgsarbejde, der har været.

Jeg skal blot runde disse svar af med endnu en gang at fastslå, at denne rent tekniske omlægning af arbejdsmarkedsbidraget til en tillægsmoms er fuldstændig prisneutral. Og det er der tre grunde til: For det første at det er en rent teknisk omlægning, hvor det bortfaldne arbejdsmarkedsbidrag meget nøje svarer til tillægsmomsen på 3 pct., for det andet at virksomhedernes omkostninger er ganske uændrede, og derfor er der heller ingen anledning til at forhøje priserne, og for det tredje at det nu oven i købet er fastslået direkte i den lov, der vedtages, at der for grossister og andre skal ske korrektion af gamle prislister, således at det klart og tydeligt og meget synligt for de handlende kommer til at fremgå, at når arbejdsmarkedsbidraget falder væk, skal priserne før moms også reduceres svarende til det. Det er ikke bureaukrati, det er at synliggøre prisdannelsen, og det er helt i overensstemmelse med et frit markeds måde, at fungere på.

Derfor vil jeg endnu en gang gentage, at ingen, overhovedet ingen, bør godtage prisstigninger med den begrundelse, at der her sker en omlægning væk fra arbejdsmarkedsbidrag og over til 3 pct.s tillægsmoms. Der er ingen som helst anledning til at forhøje priserne. Og derfor er det bedste råd til dem, der kommer ud for sådanne prisstigninger, at så bør man handle et andet sted, hvor priserne er lavere. Sådan fungerer det frie marked.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Ministeren fastslår, at de handlende tager fejl, når de påstår, at omlægningen giver et engangstab. Jeg vil gerne citere fra ministerens svar på bilag 40. Der siger ministeren:

»Siden 1988 har alle momsbelagte indkøb foruden moms også udløst refusion af arbejdsmarkedsbidrag på indkøbene. Den reelle økonomiske værdi af lagervarer er derfor ikke fakturaprisen eksklusive moms, men fakturaprisen eksklusive moms og arbejdsmarkedsbidrag (hvilket skattemæssigt fanges op af adgangen til at nedskrive på lagre). Hvis lageret havde været bogført til denne værdi i virksomhedernes almindelige regnskaber, ville der heller ikke regnskabsmæssigt kunne konstateres noget tab på lagerbeholdning ultimo 1991.«

Problemet er jo lige præcis, at lageret ikke har været bogført til den værdi. Og jeg har spurgt ministeren, om det betyder, at varelagerbekendtgørelsen nu skal ændres, og jeg har fået det svar: Nej, det opfanges af adgangen til at nedskrive på varelager.

Men hvad er det for en underlig hybrid, denne opfangning af adgangen til at nedskrive på varelager, når ministeren i bilag 75' svar på spørgsmål 29 siger:

»Der er ikke hjemmel til ved værdiansættelsen af varelager pr. 31. december 1991 at fratække ambi i indkøbsprisen eksklusive moms. Jeg henviser i øvrigt til adgangen til at nedskrive varelager.«

Problemet er jo lige præcis, at ministeren erkender, at hvis lageret – hvis og hvis lageret – havde været bogført til denne værdi, ville der ikke være tale om noget tab. Problemet er altså, at ministeren i et andet svar konstaterer, at lageret skal bogføres til en anden værdi, hvorefter der naturligvis konstateres et tab.

Jeg mener altså – men nu er min taletid udløbet – at ministeren har fundamentalt uret. Og jeg skal så i debatten om selve lovforslaget vende tilbage til bureaukratiet omkring katalogerne.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Jens Thoft (SF):

Jeg skal starte med at afæske ministeren et svar på den modstrid, der er mellem hans svar på bilag 40 og hans svar på bilag 75.

Jeg skal dernæst gå tilbage til bureaukratiet omkring katalogerne. Det er jo fair nok at tale om bureaukrati. Og jeg kan ikke forstå, hvorfor det er en særlig folketingsdisciplin at benægte fakta. Det øger altså ikke vores respekt ude omkring hos befolkningen. Vi ved godt, at de fleste grossistvirksomheder udsender nye kataloger ved nytårstid, og vi ved også godt, at hvis de skal trykkes, er de gået i trykken for længst.

Så har vi fået oplyst i udvalget, at disse virksomheders kataloger ikke indeholder bestemmelserne i ændringsforslaget til loven . . .

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Der er en livlig mødeaktivitet, især til venstre i forhold til min person.

Jens Thoft (SF):

. . . disse kataloger er gået i trykken, og vi ved jo godt, at det ikke er nok bare at påklistre en etikette om, at alle priser fratrækkes arbejdsmarkedsbidraget, som ministeren har foreslået i et af svarene til udvalget. Hvis bare en enkelt pris i kataloget er ændret i forhold til den 26. november – og det skulle være sørens, om det ikke var tilfældet – kan man ikke gøre det, og så må man altså enten i gang med at rette manuelt eller også skrotte oplaget. Det er altså rimelig bureaukratisk.

Jeg har stor respekt for intentionerne med forslaget. Dem er jeg ikke uenig i, og det ved ministeren også godt fra både første og anden behandling. Men ingen skal altså komme og fortælle mig, at det ikke er enormt bureaukratisk.

Ole Donner (FP):

Dette lovforslag, som skatteministeren stadig væk kalder neutralt, er vi, som jeg sagde før, meget imod.

Jeg lagde mærke til, at skatteministeren på egne og finansministerens vegne sagde, at de

var ikke uenige, men det var ministerierne jo. Jeg lagde også mærke til, at ministeren forsigtigt fik indflettet i en anden sætning, at ministerierne ikke var uenige. Nu ved jeg godt, at ministeren ikke vædder, for ellers ville jeg nok have været med på sodavandsholdet sammen med hr. Jens Thoft, for med hensyn til neutraliteten har ministeren jo heroppefra bekræftet, at hvis det f.eks. gælder læger, får de 15.000-20.000 kr. mere ud af det om året, og for mange andres vedkommende kan der både være tale om negative og positive sider.

Men jeg er glad for én ting, nemlig at ministeren er holdt op med at tale om tillægsmoms. Nu taler man om en reel momsforhøjelse på 25 pct., i hvert fald her under debatten. I ændringsforslagene står der ganske vist noget andet, men det er der jo ingen mennesker der kan overkomme at følge med i, når man skifter dem ud dag for dag.

Jeg synes også, det er værd at bemærke, at det betækningsbidrag, der blev afgivet til lovforslaget, mildt sagt er yderst forskelligt fra, hvad man ellers kender i dette Ting, idet der kun var to partier, nemlig SF og Fremskridtspartiet, der indstillede lovforslagene til forkastelse. Samtlige andre partier sagde, at de ville redegøre for deres stilling under behandlingen i salen. Det er noget, man gør, hvis man f.eks. er i tidnød eller ikke har haft tid til at holde gruppemøde, men at alle øvrige partier skriver i betænkningen, at de vil redegøre for deres stilling ved behandlingen i salen, er yderst usædvanligt.

Nu har ministeren så lovet, at der vil komme en reklamekampagne imellem jul og nytår – formentlig en fortsættelse af rugbrødsreklamen – for at slå fast, at ordningen er fuldstændig neutral, selv om den giver nogle forskellige beløb til den ene eller anden organisation. Jeg synes, det er kedeligt, at man skal gennemføre et forslag af denne art med sådan en hast, så ingen mennesker ude i samfundet har mulighed for at sætte sig ind i, hvad det indeholder.

Jeg lagde mærke til finansministerens bemærkning i går om, at vi skulle have en glædelig jul, at det blev dejligt at komme hjem og fejre jul, og det er jeg selvfølgelig enig med ministeren i. Men det bliver ikke rart for de små firmaer, der havde tænkt sig at holde et par fridage mellem jul og nytår. Nu skal de til at læse rugbrødsreklamer og en lovtekst, som de

[Ole Donner]

formentlig dårligt kan nå at få fat i, medmindre de har samme gode forbindelser til regeringen som de store organisationer. De skal altså til at arbejde med disse prislister og disse store problemer her i julen.

Men jeg vil da ønske både finansministeren og skatteministeren en rigtig glædelig jul.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Hr. Jens Thoft rejste på ny spørgsmålet om varelagerne. Lad mig derfor endnu en gang slå fast – og forhåbentlig med lidt større held – over for hr. Jens Thoft: Handelslagre ligger til en omkostning på 97,6 pct. af fakturaprisen, bortset selvfølgelig fra importvarer, hvor der ikke er opkrævet arbejdsmarkedsbidrag direkte ved importen. De handlende har således i forvejen fået refusion for arbejdsmarkedsbidrag på lagervarer, og omlægningen fra arbejdsmarkedsbidrag til moms giver ikke i økonomisk forstand noget tab på lagerbeholdninger.

Hvis man overhovedet skulle bevæge sig i retning af det, som hr. Jens Thoft tilsyneladende forfølger, kan man selvfølgelig sige, at ved omlægningen i 1987-88 skete der i økonomisk forstand en reduktion af værdien af lagerbeholdningerne ved afskaffelse af de gamle arbejdsgiverafgifter på ca. 5 pct. af lønomkostningerne. Denne afskaffelse blev isoleret set beregnet til at medføre et prisfald på ca. 2½ pct. i gennemsnit, og som ethvert andet fald i inflationen gav det også en mindre stigning i værdien af lagerbeholdningerne end ellers, altså som følge af det, man kunne kalde et fald i inflationstakten. Men denne reducerede værdi af lagerbeholdningerne vil jo komme frem i lyset i 1992, for ved omlægningen i 1991-92 vil det blive registreret på lagerbeholdningerne ved opgørelsen af lagrenes værdi ultimo 1992 med mindre skat vedrørende 1992 til følge.

Det eneste, hr. Jens Thoft kunne have ret i, er, at hvis det var blevet registreret i 1988, ville der have været en større skatteværdi af denne reduktion, for dengang var erhvervsskattesatsen typisk 50 pct. I 1992 vil den forhåbentlig være 34 pct., hvis det lovforslag, regeringen har fremsat, bliver vedtaget. Det vil altså sige, at det eneste, hr. Jens Thoft ligesom kan forfølge her, er, at i 1988 ville virksomhederne have haft en skatterabat på 50 pct. og i 1992 en skatterabat på 34 pct. Med andre ord forfølger hr.

Jens Thoft tilsyneladende det synspunkt, at virksomhederne skal have kompensation for en skattesænkning. Det er dog et forbløffende synspunkt fra Socialistisk Folkepartis side, at virksomhederne skal have kompensation for, at skatterne er blevet sænket. Jeg har ikke hørt noget lignende.

Derfor må jeg sammenfattende sige, når jeg hører hr. Jens Thoft tale om, hvor besværligt og urimeligt det er for virksomhederne, at det mest af alt minder om et forsøg på at skabe større beskæftigelse inden for revisionsbranchen. Det er ubegrundet, det er faktisk bevidst vildledning, og jeg tør godt sige mod bedre vidende, fordi jeg har så megen tiltro til hr. Jens Thofts indsigt i disse forhold, at det må være tilfældet. Og derfor må jeg på ny advise alle de påstande, der er fremsat. De er grundløse. Der er heller ikke, når det gælder varelagre, gnist af anledning til, at det skulle få indvirkning på priserne.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Med hensyn til bureaukratiet omkring katalogerne vil jeg understrege, at det formentlig er trykkeribranchen, der får bedre beskæftigelse.

Jeg vil vende tilbage til ministerens svar på spørgsmål 28. Jeg spurgte ministeren: Hvis det nu er rigtigt, at varelagerne mistede i værdi i 1988, betyder det så, at varelageropgørelsesmetoden er blevet ændret siden 1988? Skulle det opgøres som indkøbspris, selvfølgelig eksklusiv moms, og skulle man fratække arbejdsmarkedsbidrag og foretage de sædvanlige nedskrivninger? Svaret var nej.

Ministeren har nu måttet fortælle, at der er måske en gnist af sandhed i det, men så ligger det i hvert fald tilbage til 1988. Min konklusion må herefter blive, at ministeren har uret, at der er tale om et tab.

Så spørger ministeren om SF's ærinde med hele denne operation, om de handlende skal have kompensation for deres tab. Ja, det er jo ikke SF's eller mit problem. SF stemmer som bekendt imod forslaget, det bebudede jeg allerede ved debatten om ændringsforslagene. Men jeg vil da gerne som folketingsmedlem vide, hvad det er, vi vedtager, og ministeren har gang på gang bedyret i folketingssalen, at der kun er tale om en teknisk omlægning, og alligevel har vi fået, jeg ved ikke hvor mange æn-

[Jens Thoft]

dringsforslag til ændringsforslagene undervejs i behandlingen, så vi startede i hvert fald med et andet udgangspunkt. Der var ikke blot tale om en teknisk omlægning. Jeg skal heller ikke være uvillig til at erkende, at en række af ændringsforslagene har gjort forslaget mere spiseligt, det gjorde jeg også ved andenbehandlingen, og det ved ministeren godt.

Men det korte af det lange er, at detailhandelen altså har ret, når de siger, at der bliver tale om et værditab på varelagrene, og det mener jeg også ministeren har erkendt, hvis man nærlæser de grønne hæfter efter denne debat.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Kun den korte bemærkning, at jeg er nødt til for en ordens skyld at understrege, at jeg har hverken talt om eller spurgt hr. Jens Thoft om, hvorvidt virksomhederne skulle have kompensation for et tab, for jeg anerkender slet ikke, at der er tale om et tab. Jeg spurgte hr. Jens Thoft, om hr. Jens Thoft ønskede, at virksomhederne skulle have kompensation for en skattesækning, og det svarede hr. Jens Thoft ikke på, og jeg må derfor konkludere, at hr. Jens Thoft, når alt kommer til alt, trods alt anerkender, at mit ræsonnement er korrekt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 111 stemmer (S, KF, V, CD, RV og KRF) mod 20 (SF og FP); 4 (Hjortnæs (S), Risgaard Knudsen (S), Sonja Mikkelsen (S) og Kaj Poulsen (S)) stemte hverken for eller imod.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 124:

Forslag til lov om ændring af lov om lønsums-afgift for virksomheder inden for den finansielle sektor.

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(Fremsat 27/11 91. Første behandling 5/12 91. Betænkning 13/12 91. Anden behandling 17/12 91. Tillægsbetænkning 19/12 91).

Der var stillet 10 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-10 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 113 stemmer (S, KF, V, CD, RV og KRF) mod 20 (SF og FP).

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 125:

Forslag til lov om godtgørelse vedrørende erhvervsvirksomheders udgifter til administration af skatter og afgifter.

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(Fremsat 27/11 91. Første behandling 5/12 91. Betænkning 13/12 91. Anden behandling 17/12 91. Tillægsbetænkning 19/12 91).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Forhandling